

saa vil jeg gerne spørge: Skulde saa det radikale Venstre, fordi denne Forbindelse er brudt for denne Fløjs Vedkommende, ogsaa for sit Vedkommende gaa hen og afbryde denne Forbindelse? Skulde vi, fordi vi paa et Omraade kunde lide den sørgelige Skæbne at komme i Selskab med den højtærede Landbrugsminister, afbryde denne Forbindelse fra gammel Tid? Det vilde være ejendommeligt, og det kunde aldrig falde os ind. Tværtimod, vi Radikale vil følge den gamle Linie at forbinde Frihandelens Idé med en demokratisk Socialpolitik. Jeg tror, at man er klar over, at det kan det radikale Venstre gøre uden nogen som helst Fare for, at vi skulde blive smittet af den højtærede Landbrugsminister; og jeg tror, det vilde være godt, hvis Socialdemokraterne helt og fuldt vel forstod det.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Korsgaard: De ærede Medlemmer Hr. J. Jacobsen og Hr. Tange var inde paa, at Udgifterne skal ned. Det ærede Medlem Hr. J. Jacobsen synes at antyde, at man i Lighed med private Virksomheder skulde afskrive en hel Del af den Gæld, man havde. Jeg forstod ikke rigtig denne Udtalelse (*J. Jacobsen:* Man skal betale!). Skal man betale Gælden, saa skulde man jo optage nyt Laan for at betale den, og det synes mig ikke at ville gøre Sagen bedre. Nej, før vi har Balance, kan vi ikke begynde at afbetale i større Stil, end vi gør. Selvfølgelig skal vi betale, for insolvente er vi jo langt fra. — Saa er der Spørgsmaalet, om man kan komme ned med disse 50 Millioner. Jeg vil meget forvare mig imod at have ment — det kan være, at mine Udtalelser er faldet saadan, at det kunde se saadan ud —, at der ikke kan spares mere, end der er sparet; for det mener jeg rigtignok, der kan. Men man kan ikke naa ned med 40—50 Mill. Kr. uden at forandre det borgerlige Samarbejde fra at være liberalt til at være det modsatte. Det er her, Tampen brænder. Skal vi spare et Beløb, der kan klodse noget, et Beløb paa mindst 40—50 Millioner, saa skal vi skære ned paa Lønningerne. De beløber sig jo til et Par Hundrede Millioner; hvis vi nedsatte dem med 10%, vilde der altsaa spares 20 Mill. Kr. Men det vil jeg det længst mulige væрге mig imod, at vi skulde gøre, idet jeg ikke, i hvert Fald i dette Øjeblik,

at vi sidder saa daarligt i det, at vi paa dette Omraade skulde skride til en yderligere Nedgang end den, vi allerede er gaaet til. Der skal en vis Tid til at fordøje, en Overgangstid ogsaa for vore Tjenestemænd. Skal vi i det hele taget ned med Tjenestemandslønningerne, og det vil rimeligvis blive nødvendigt, tror jeg, man maa komme til at optage det hele Spørgsmaal til en vis Grad fra Bunden af igen, idet man stiller alle Tjenestemændene overfor tilsvarende Forhold i de private Erhverv og derefter ansætter deres Løn; det er altsaa muligt, at man en Gang skal den Vej, det ved jeg ikke. Men vil man bevare det liberale Styre, og det er det, jeg vil, fordi jeg tror, det er nødvendigt af saa mange Grunde, saa er det umuligt ved Besparelser at opnaa tilnærmelsesvis en Nedsikring med 40—50 Mill. Kr.

Endelig vil jeg sige til det ærede Medlem Hr. Dahlgaard, at han naturligvis har Ret i, at paa den ene Side ligger der en samfundsmæssig nogenlunde ensartet Opfattelse, men paa den anden Side i enkelte Spørgsmaal en vis divergerende Opfattelse. Paa den ene Side trækker det til Fremme af det borgerlige Samarbejde, og paa den anden Side trækker i det givne Øjeblik muligvis noget i den modsatte Retning; der ligger det store politiske Problem med Hensyn til det borgerlige Samarbejde. Det er mit Haab, at det almen politiske, som lige godt er langt mere omfattende end Erhvervsproblemet, vil være saa stærkt, at det kan bære over disse Vanskeligheder, saaledes at man til den ene Side ikke gaar videre end højt paakrævet, og at man fra den anden Side overfor Byerhvervene viser en saadan Forstaaelse, at disse Erhverv ikke melder sig fra.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Martin Hansen har Ordet for en kort Bemærkning.

Martin Hansen: Jeg vil gerne overfor det ærede Medlem Hr. J. Jacobsen gøre opmærksom paa, at det, jeg har protesteret imod, ikke er det, at man skal spare. Vi har jo Sparekommissionen til at undersøge dette bl. a. med Hensyn til Orlogsværftet. Men det, jeg har hævdet som ganske givet, er, at Finansudvalget ikke har i sin Magt at nedskrive Bevillingerne med 50 Mill. Det ved det ærede Medlem. Forholdet er nemlig det, at hvis noget saadant skulde ske, skal der Lovændringer til, og jeg har overfor det ærede Medlem bedt, om han vilde give os en Antydning af, hvilke Love